

RADIKÁLIS REFORMÁCIÓ: A MI REFORMÁCIÓNK

Újkori baptisták anabaptista öröksége

Ha október hónapról esik szó, sokunknak a reformáció ünnepe jut eszébe. Október 31. ugyanis fontos dátum protestánsok és neoprotestánsok számára egyaránt. Az ünnep *Luther Márton* híressé vált cselekedetéhez kötődik, hiszen 1517. október 31-én függesztette ki a wittenbergi vártemplom kapujára 95 tételből álló állásfoglalását, melyben kiállt az egyedül hit általi üdvözülés tana mellett, és elítélte a bűncédulák (fel-

oldozó levelek) árusítását. A tételeknek rendkívüli hatásuk volt abban az időben: futótűzként terjedtek a Német-római Birodalomban és számtalan hívet szereztek maguknak.

A reformáció emléknapiján nemigen szokás megemlékezni az *anabaptizmusról*. Talán méltatlannak is tűnik őket említeni, ha figyelembe vesszük, hogy a reformációt útjára indító Luther viszonya nem volt éppen harmonikus a radikális reformáció híveivel. Jelen írásban viszont, a reformáció kapcsán, szeretnék szót ejteni a *reformáció radikális ágáról és az azt képviselő anabaptistákról, mint az újkori baptizmus szellemi előfutáiról*.

A 16. századi reformációról dióhéjban

A 15. és 16. századokban több tényező is hozzájárult a reformáció kialakulásához. A gazdasági, társadalmi és politikai életben végbemenő változások, a reneszánsz és a humanizmus eszméinek terjedése, mind-mind a vallással kapcsolatos magatartás megváltozásához vezetett. A katolikus egyház bírálata is egyre fokozódott. A nyugati uralkodók már nem fogadták el az egyház abszolút és egyetemes hatalmát. A nemesség az egyházi vagyon megszerzésére törekedett, a polgárság pedig bírálta a klérus romlottságát.

Luther Márton csak egyike volt azoknak, akik eltávolodtak a hivatalos egyháztól. Ugyanabban az időben *Zwingli Ulrich*, majd *Kálvin János* is elindította Svájcban új, független vallási mozgalmát. E mozgalmak tagjait nevezték protestánsoknak, a pápasággal szembeni tiltakozás („protestálás”) miatt. Kialakult ugyanakkor az anabaptizmus, a reformáció – jelentőségét tekintve (a lutheránus és a kálvinista után) – harmadik, bizonyos értelemben legradikálisabb ága.

Az anabaptista mozgalom, a radikális reformáció képviselője

A mozgalmat sokan még mindig a *Münzer Tamás* vezette parasztlázadással és a *Münsterben* történt botrányos eseménysorozattal kapcsolják össze, ezért az anabaptistákat fanatikusoknak, túlzóknak és a reformáció mellékirányának nevezik. Az anabaptizmus részleges rehabilitációja azonban már elindult a protestantizmus keretén belül. A mozgalom megítélésében mérföldkőnek számít *William R. Estep* tanulmánya, melyben az amerikai teológus bizonyítékokkal szolgál arra nézve, hogy az anabaptisták tanításai a reformáció teológiai alapjain állnak, így az anabaptizmust joggal nevezhetjük a reformáció harmadik ágának.

Az anabaptista tanok a 16. században főleg német nyelvterületen terjedtek: Svájcban, Németországban, Ausztriában, de Hollandiában és az akkori Magyarországon is sok követőre talált az anabaptista tanítás. A legjelentősebb magyar anabaptistákat érdemes megemlíteni: *Schröter Kristóf*, aki 1523-tól tevékenykedett az északi vármegyékben, majd *Fischer András* kezdett térítő munkát ugyanazon a vidéken. 1540-ben Fischer vértanúhalált halt, az 1548-as

folytatás a 3. oldalon

CSAK KRISZTUS, SENKI MÁS

*Csak Krisztus, senki más,
Ő a hú párfogónk.
Ha jön a számadás,
Mi Őhöz a futunk.
Ő érttem ontott drága vért,
Ez váltság minden bűnömért.*

*Az Ige, semmi más,
Erre épül hitünk;
Az éjben fényforrás,
Mely világít nekünk.
Az Írás tiszta fényinél
A lelkem Istenéhez ér.*

*Csak ingyen kegyelem!
Az érdem nem elég,
De könyörül Isten,
S a bűnöst várja még.
Bár váltságomért tartozom,
Azt Krisztusért ingyen kapom.*

*Csak a hit, s ez elég:
Ez szilárd, jó alap,
A harcban ez segít,
És diadalt ez ad.
Én rendületlenül hiszek,
Így jól küzdő, győztes leszek.*

Bácsi Sándor (BGyÉ 400)

A TARTALOMBÓL

*English section - page 8. Reading
God's Word and God's world*

*Reformációval kapcsolatos írások
Idősek világnapja*

*Gyülekezeti beszámoló: New York,
Chicago, Dunaszerdahely*

*Érthetetlen érzelmeink: Meglepődés
Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő*

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

A reformáció emléknapijával végződik, az idők világnapijával kezdődik ez az október. A hónap során pedig sok mindenre emlékezhetünk. Például az *aradi vértanúkra*, a magyar szabadságharc 13 hőisére (okt. 6). Gyülekezeti évfordulók és családi megemlékezések sora teszi mozgalmassá az ős elejét. Mozgalmas? A bezártság ellenére is az.

Korábban már-már úgy tűnt, hogy az egyre gyorsuló tempóban török majd össze szép világunk. Elég kijózanító volt rádőbbennünk, hogy egy parányi vírus meg tudja állítani a föld „pörgését”. Próbáltunk ellene sok mindent (már akik komolyan vették), de mindezidáig nem tudtuk megállítani világhódító vonulását. Persze volt világraszóló járvány korábban is, de a mi, mindenre-megoldástudni-vélő generációnk számára ez az első. Sokan sírnak (túláságosan is sokan, országunkban több mint kétszáz ezer családban), mások azt hiszik, hozzájuk nem érhet a veszedelem, vagy kishitűeknek tartják azokat, akik vigyáznak magukra és másokra – amennyire lehet. Közben az egyszerű embert (időset, s mostanában egyre több fiatal is), vagy éppen a legnagyobb védelmet élvezőket – közöttünk *Trump elnök urat* is megfertőzi a vírus. Nem a nagy mellény, a büszkeség ideje ez az esztendő, hanem inkább az alázaté, az önvizsgálaté, a bűnbánaté, az imádságé. Segítség számunkra is csak az Úrtól érkezik (121. Zsoltár). Tőle kérjük, s várjuk a gyógyulást rokonaink, ismerőseink, az elnökünk, lelkipásztoraink és gyülekezeti tagjaink számára. Testi, lelki gyógyulást, megtérést és örömet, életet, mozgást, előrehaladást. Ami pedig a mi dolgunk, azt mi, hívők meg tesszük; másokra is figyelve élünk, az ismert védekezési formákat használva.

Korlátozott lehetőségek között élünk. Kortársaimmal együtt azonban tudom, hogy a nehézségek, gazdasági vagy politikai nyomás nem föltétlenül akadályozza az evangélium terjedését; gyakran inkább elősegítik azt. Milyen következményei vannak és lesznek gyülekezeteinkben a járvánnyal kapcsolatos kötöttségeknek? Júniusi számunkban lelkipásztoraink beszámoltak arról, hogyan élt gyülekezetük a koronavírus idején. Pozitív képet kaptunk. Akkortájt azt hittük, hogy hamarosan véget ér a járvány, s a nyilvános istentiszteletek leállítása. Sajnos nem így történt.

Két gyülekezetünk pillanatnyilag is csak internetes istentiszteletek és „zoom” program segítségével lebonyolítható bibliaórákat tart. A többiek jóllehet újra összejönnek, az interneten továbbra is elérhetővé teszik alkalmait, s a hétközi alkalmat csak ott tartják.

A HÁLAADÓNAPI CÉLGYŰJTÉS ELÉ

Kedves Testvéreim!

Tavaszi bizottsági gyűléseinken úgy döntöttünk, hogy ebben az évben egyik célgyűjtésünket a **chicagói gyülekezet** javára tartjuk (lelkipásztor meghívás, lakásberendezés stb.), a másikat pedig a **beregszászi (Kárpátalja)** testvérek támogatására, akik egy nemrég megvásárolt imaházépület felújításán dolgoznak.

Sajnos a világjárvány miatt a pünkösdi gyűjtésünket nem tudtuk megtartani, ezért úgy döntöttünk, hogy a hálaadónapi gyűjtést megosztjuk a két gyülekezet között. Gyülekezeteink testvériségét arra kérjük, hogy ezt vegyék figyelembe, amikor a hálaadónapi célgyűjtést tartják, lehetőségeik szerint úgy adakozzanak, hogy mind a két gyülekezet részére jelentős segítséget tudjuk nyújtani.

Testvéreink nagylelkű támogatását előre is megköszönjük, bízva abban, hogy mennyei Atyánk bőségesen megjutalmazza azokat, akik jókedvvel hoznak áldozatot országa építéséért.

A VB és MJB nevében,
Elnök: **Rev. Dr. István Gergely**

Jelenleg mindkét területről jó híreket hallhatunk. Az újra megnyitott imaházainkban az istentiszteleti alkalmakon örömmel vesznek részt testvéreink. Ugyanakkor az internetes alkalmak látogatottsága sem csökken, nemegyszer többszöröse a gyülekezet tagságának.

Vajon megmarad ez a tendencia gyülekezeteinkben? Ezért imádkoznunk kell. Krisztus megváltott gyermekei, a hívők gyülekezeteiben élnek – nem azért, mert így szoktuk meg, hanem azért, mert Isten ezt a lét-formát tervezte nekünk. A Szentlélek gyülekezetévé formálta a Krisztus követőit kétezer éve. A pokol kapui sem vették diadalmat rajta mindeddig (Máté 16,18). A világraszóló járvánnyal járó bezártság, s a fizikális távolságtartás, kapcsolódva az internetes alkalmak népszerűségével megbontaná ezt a folyamatot? Sokan így gondolják. De ahogy az őszövetségben a templom, úgy pünkösdtől a gyülekezet az Isten népének talán legfontosabb élet-tere. Próbák érhetik, szokásaiban jöhetnek változások, de a helyét a hitéletben nem veszíti el. Hitvallásunkhoz – Krisztushoz és a megváltottak, kihívottak közösségéhez, a fizikálisan (nem az interneten) létező helyi gyülekezethez pedig ragaszkodunk (Zsid 4,14). (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

RADIKÁLIS REFORMÁCIÓ: A MI REFORMÁCIÓNK

folytatás az 1. oldalról

pozsonyi országgyűlés pedig törvényt hozott az anabaptisták ellen.

Erdélyben *Bethlen Gábor* telepítette le a Morvaországból érkező anabaptistákat (habánokat), és 1621-22-ben nekik adományozta *Alvinc* községet. A habánok a törvényesen biztosított szabadságot élvezve, felvirágoztatták Erdély iparát és kereskedelmét. Később, *Mária-Terézia* uralkodása alatt, tüzzel-vassal üldözték őket.

A Biblia, mint egyedüli mércé a keresztyén élethez

Bár az újkori baptizmus nem tekinthető az anabaptisták közvetlen utódának, hiszen a mai baptisták és az egykori anabaptisták közötti *történelmi folytonosság megszakadt*, mégis elmondhatjuk, hogy anabaptista hitelődeinknek nagyon sokat köszönhetünk. Örökségként több olyan hitelvet hagytak ránk, melyet újkori baptistákként mi is vallunk. A *Szentírásról* például azt vallották, hogy *a hit és a keresztyén gyakorlat egyedüli mércéje*. Ragaszkodtak a Biblia tanításaihoz és fontosnak tartották a Szentírás rendszeres tanulmányozását.

Mi sem vallhatunk mást, mint azt, hogy „*a teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre*” (2Tim 3,16). Valljuk, hogy a Biblia nem más, mint a világot, és benne az embert is teremő Isten kijelentése, ezért egyedüli és kielégítő forrása gondolkodásunknak és életvitelünknek.

Az újszövetségi bemerítés gyakorlása

Az anabaptista irányzat neve a görög *ana* és *baptidzó* szavak összetételéből származik és *újrakeresztelést* jelent. Eredetileg a mozgalomhoz tartozók *gúnyneve* volt, legismertebb tanításukról és gyakorlatukról, a hitvalló keresztségről. A gyermekkeresztséget ugyanis érvénytelennek tekintették. Az ellenségeik által rájuk ragasztott és ma is általánosan használt anabaptista elnevezés azonban alapvetően hibásnak tekinthető, hiszen *ők nem az újrakeresztelés szükségességét hirdették, hanem a gyermekkeresztség ellen tiltakoztak*. A Biblia tanítása alapján a hitvalló keresztséget gyakorolták, bemerítve azokat, akik hitre jutottak, viszont előzőleg gyermekkeresztségben részesültek. Az anabaptista teológia központi elemei közé tartozott, hogy *csakis hitre jutott, újjászületett embereket lehet bemeríteni*. Vallották, hogy Krisztus egyházába beleszületni csak felülről lehet, tudatos

megtérés által. A keresztséget azoknak tartották fenn, akik ezt a lépést önszántukból megtették.

Bennünket, mai baptistákat is megkülönböztet a népegyházi protestánsoktól az a tény, hogy a bibliai hitvalló keresztséghez ragaszkodunk. Jézus Krisztus példáját követve, vízbe való teljes alámerítéssel gyakoroljuk azt azok esetében, akik megtérésükről tanúbizonyságot tesznek és a bemerítést személyesen kéri.

A testvériség és az egyetemes papság elve

Az anabaptisták másoktól kapták nevüket, gúnynévként, saját magukat többnyire egyszerűen *testvéreknek* nevezték. Az anabaptisták nem csak vallották, de meg is élték a szentek közösségét, kerülve még a látszatát is annak, hogy a tömegeket megtérés nélkül akarnák beterelni a gyülekezetekbe. Hittek az *egyetemes papságban*, mely szerint minden hívőnek Istennel közvetlen kapcsolata lehet. *Isten és ember között nincs szükség emberi közbenjárókra* az egyházi klérus személyeiben, az egyedüli közbenjáró ugyanis Jézus Krisztus (1Tim 2,5).

Természetesen mi is hiszünk az egyetemes papság elvében. Valljuk azt is, hogy a „királyi papság” tagjaiként feladatunk a szolgálat. Péter apostol szerint: „*Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket*” (1Pét 2,9).

A szabad egyház és a vallásszabadság fontossága

Ha értékeljük a *szabad egyház és a vallásszabadság* eszméit, nagyon lekötelezettek kell legyünk anabaptista hitelődeinknek. Az ő korukban az államtól független vallási szabadság nagyon radikális gondolatnak számított. Az anabaptisták egyszerűen csak Jézus Krisztus követői akartak lenni, az uralkodást és a politizálást meghagyták másoknak.

Számunkra ma már természetes, hogy bármely állam és bármely egyház között alá-, vagy fölérendeltség nem engedhető meg. Ennek ellenére mindig is igyekeznünk kell az adott társadalom javára élni, hiszen a Biblia erre tanít: „*Fáradozzatok annak a városnak békességén, (...) mert annak békességétől függ a ti békességetek is!*” (Jer 29,7).

Horváth Ferenc lp. Melbourne

Martin Luther:

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

*Erős vár a mi Istenünk,
Kemény vasunk és vértünk.
Inségben együtt van velünk,
Mégvált és harcol értünk.
Kél az ősi rossz,
Bajvető gonosz,
Csel vad fegyvere,
Erőszak övele,
A földön ő az első.*

*Önnön erőnk csak délibáb
És bizony esnénk esten.
De harcba küldte Egy Fiát
Értünk maga az Isten.
Kérded-é, ki az?*

*Jézus, az igaz.
Sok had, Egy a fő,
Nincs Isten más csak Ő,
Krisztus a Győzedelmes.*

*S ha földön ördög nyüzsgene
És elnyelni akarna,
Meg nem riadnánk - ellene
Győz hitünk diadalma.*

*A világi úr
Tombolhat vadul,
Semmit sem tehet,
Ő megítéltetett.
Megrendül egy szavunkra.*

*Él, áll az ige igazul,
Akárki vesse-hányja.
Táborainkra száll az Úr
Szent Lelke, adománya.
Jóhir, nő, család,
Jószág, test, világ
Veszhet, vihetik
Veszendő kincseik', -
Miénk marad az ország.*

József Attila fordítása

Hans Boeglin:

URAM, CSAK EGY SZÓT!

*Kell, hogy Te légy minden beszéd
mibennünk:
Igen s a Nem, lemondás, lendülés,
Mert – lám! – Előtted tört hangszer a
nyelvünk.*

*Álnokság minden, düh és zendülés,
Júdás-sarukban kúszik kedvünk gyáván
Gyors, füledt csókért s nincsen
enyhülés.*

*A gondolat, mint büntől részeg Sátán,
Az utcán gajdol s rossz gyönyört
kínálgat
Eltékozt, szent eszme-kincsek árán.*

*Uram, csak egy szót s megnyugszunk
Tenálad.*

(fordította: **Vitnyédi Németh István**)

A HIT KRISZTUSRA TEKINT

"Ézért tehát mi is, akiket a bizonyosságtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörnyékező bünt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát" – Zsid 12,1

A Krisztus-követés nem elvi kérdés. Életünk egészéről szól; arról, akik vagyunk, Akiben hiszünk, ahogyan élünk, és amilyen hatást gyakorlunk a környezetünkre.

A Zsidókhoz írt levél 11. fejezetében felsorolt hithősök közül több is "vértanú-halállal" lépett a bizonyosságtevők „fellegebe” - a példájuk állhatatosságra buzdít minket is.

Ma, amikor a „másféle” gondolkodást, és az abból táplálkozó életmódot törvény védi, nehéz elképzelni az ellenállást, amibe az **anabaptisták** ütköztek. Tisztességesen egyszerű életük és művészetük (a habán) a hitvalló élet és hasznosságra törekvő társadalmi jelenlét talaján termett, mégis, már az új, protestáns felekezetek is ellenséges indulattal voltak irántuk. Üldözték őket. Jó esetben megtűrtékként, de a legtöbbször menekülés közben vigyázták az „udvart”, kisebb-nagyobb házközösségeiket (elnevezésük a német Haushaben szóból ered). Hitüket próbáló körülmények között éltek és dolgoztak, mégsem váltak panaszkodó, félelmeik közé szoruló emberekké. *Állhatatosak voltak, mert a jövőkéjük is a hitükön alapult.* Gyermekeiket már két éves koruktól írni és olvasni tanították. Orvosaik az erdélyi fejedelmek bizalmát élvezték. Szép festésű fazekas-munkáik máig is a gyűjtők féltett kincsei - mert silány áru nem kerülhetett ki a Krisztust-követők keze alól.

Később, a Hollandiában, majd Angliában létrejövő **korai baptista gyülekezetek** a habánok fajansz művészetét messze meghaladó értékekkel gazdagították a környezetüket. *A lelkiismereti szabadságnak és a modern, demokratikus társadalmi létnek voltak az úttörői* – először saját példájukkal, majd másokat is arra nevelve. Folytonos zaklatásnak kitett és az üldöztetések tüzeiben edződő hittel vágtak neki az *Új Világnak*, hogy a szabadabb élet gyümölcseit hagyhassák majd gyermekeikre. A politikusaink ajkán olcsón csengő hivatkozás a "hegyen épült város"-ra ("City on the Hill"), nem a modern Amerika világegyetemének az álmát, hanem hívó elődeink biblikus meggyőződését és már megérkezésük előtt megfogalmazott célját (Mayflower Egyezés) jelzi egy olyan országról, melynek polgárai istenféllemből adódóan, elsősorban is a hitük gyümölcseivel lesznek mások.

Örömet látta a hitünk, amikor előre nézünk? A bizonyosságtevők fellege, a hitelődeinktől átorokölhető élettanulságok, és a „feltekintők” Krisztust követő hite védelmet is nyújt azokkal a hatásokkal szemben, amelyek a lelket kifárasztanak. **A hitetlenség óhatatlanul csüggedésbe torkollik: céltalanságba, majd egy az egész életet megülő letargiába. A Krisztusra nézők viszont öröme készülnek, és ezért reménykedve haladnak a sokféle kihívással tűzdelt életpályán.** Hisznek; haladásuknak irányt és ahhoz kitartást (erőt) ad a hitük, egészen a célig. E hitnek lényege az, hogy folyton a Krisztusra tekint.

Adjunk hálát hitelődeinkért, és imádkozzunk, hogy a példájukból tanuljunk!

Novák József

Imádkozzatok a városért, az országért, világgért, vezetőkért!

"Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vitettelek titeket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteitek is!" (Jeremiás 29,7)

A keresztyéniséget, mint a kommunizmusban (náci korszakban, az uralkodó egyház hívőket üldöző lelketlen idejében, a római birodalom korában...) **újra be akarják szorítani a falak közé.** Sőt egyes helyeken még a falakat is ledózerolják.

Szeretnék befogni a száját az egyháznak, használni akarnak egyes vezetőket (újra), akik kiszolgálják a korszellemet; és kiszorítani, mumifikálni, temetni.

Ezt nem fogadhatjuk el, mert **van egy mennyei "főnökünk"**, aki nem azt mondta, hogy szervezetek zártkörű, belterjes lelkizéseket.

Ő azt mondta, sőt parancsba adta:

Menjete, menjete, menjete!

Tegyete tanítvánnyá minden népet!

Legyete só és világosság!

Imádkozzatok a városért, az országért, világgért, vezetőkért!

Rajtatok is múlik, hogy milyen törvényeket hoznak magzataitokról, gyermekeitekről, a családról, öregekről, oktatásról, hogy milyen kultúra veszi körül az új nemzedéket.

Né legyetek passzív szemlélői a gonosz tombolásának! *"Álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek!"*

És főleg, **hirdessétek a megváltás örömhírét** utcákon, tereken, médiában, iskolában, parlamentben, otthonokban, temetőben, kórházakban, börtönökben, menyegzőkön, mindenhol, ahol emberek élnek! S miután a parancsot adta, így bátorított: *"És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!"*

Szeverényi János ev. lp.

ISTENNEK VAN IDEJE NEKED NEM BIZTOS

1., Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!

2.míg el nem sötétedik a nap világa meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után.

3.Akkor reszketni fognak a ház örei, támolyognak az erős férfiak; megállnak az örök lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők.

4.Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.

5.Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül siratók járnak.

6.Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba.

7.A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta." (Préd 12,3-9)

Azelőtt dönts, mielőtt megvénülünk!

Ma van a **zene világnapja**. A kitalálója, Yehudi Menuhin már meghalt, de 1975 óta minden évben eljön ez a nap. Eljöhét jövőre is. Hogy mi megéljük-e? Idősebbtünk még egy évet? Mind biztosan nem.

Ez az **idősek világnapja** is. Félelmetes kor? Ha már döntöttél Krisztus mellett, a legnagyobb rossztól, az örök haláltól nem kell félned. Sőt, a rossz napok, a nemszeretem évek valójában öhozzá visznek közelebb, a legnagyobb jóhoz: a Krisztussal való személyes találkozáshoz. Még így sem válik könnyűvé ez az életszakasz, de reménytelenség helyett remény hatja át, a boldog bizonyosság a továbbvezető útról!

És ha nem döntöttél még? Mivel biztathatnád? Hogy lesz még rá lehetőség? Hogy ráérsz holnap is? Hogy nem is örök életbe vágó ez a kérdés? Ez utóbbira a válasz egy határozott „De igen, az!”, az előbbieket pedig felelősséggel ki nem jelenthetem, mert nem vagyok Isten. Ugyanakkor értetlenül is állok a helyzet előtt: **ha tudod, hogy Krisztus meghalt és feltámadt, és az ő keresztségéből révén megbocsáttathatnak a bűneid és örök életed lehet, akkor nem értem döntésed halogatásának okát. Ma élsz. És döntésképes vagy. Mi tart vissza? Bármi vagy bárki is az, valójában a pusztulásodra vár. Miért hagyod?**

Szommer Hajnalka (Áhitat, 2020.)

GONDOLATOK A BEMERÍTÉSRŐL (második, befejező rész)

„*Mondd Fülöp, kiről beszél a próféta? Önmagáról vagy másról?* Gyere, ülj ide mellém a hintóba és mesélj.” Minden alkalommal amikor olvasom az ígét, nem értem. Csak annyit értek belőle, amennyit a Szentlélek megmutat. A többi csak betű.

Nagyon szeretem hallgatni azokat, akik mélyebben értik, mint én. Közben arra is rájöttem, hogy a mélyebb megértés nem mindig jelent mélyebb jellemet. Van úgy, hogy mi lelkészek beleszeretünk egy igazságba, és pátosszal hirdetjük a szöszékről, miközben tudjuk, hogy az még nem a miénk, mert a személyes életünkben nem éljük meg. Tudjuk, hogy igaz, és azt is tudjuk, hogy személyesen nem igaz. Azért nem a mienk, mert nem integrálódott a jellemünkkel. Nem plagizálásról beszélek, csak elméletiségről. Hihetetlenül *csalárd a szív*. Lehet úgy beszélni, mintha sziklán állnál, miközben fövényen imbolyogsz az Isten előtt. **Szükségünk van Szentlélektől vezetett emberekre, akik értik Isten időzítéseit, és felkészültek. Akik valóban a sziklán állnak.**

Fülöp arra volt felkészülve, hogy Ésaías 53-ból kiindulva hirdesse Krisztust. Nemrég voltunk a fiatalokkal és a gyülekezettel egy közeli lakótelepen. Evangelizációs hétvégét rendeztünk a parkban. Sok emberrel tudtunk személyes- és csoportos beszélgetést folytatni. Jellemző volt, hogy minden érdeklődő valamilyen témából indult el. Például, az egyik tudományos csatornán hallotta, hogy megtalálták a frigyládát. Az egyik gyerek azzal állt elő, hogy mekkora hülyeség elhinni a hatnapos teremtetést... vagy, mi hívők hiszünk-e az UFO-ban? Ezekből, és hasonló kérdésekből kiindulva kell hirdetni ma Jézust.

Fülöp elkezdhetett volna mellébeszél- ni. „Tudod, Ésaías könyvét három Ésaías írta. Az első az Uzziás király rokona volt, a többi ismeretlen szerző.” Hirdethetett volna történelmet és bibliakritikát az etióp főembernek. Vagy kezdhette volna ezzel: „Mielőtt megértheted Ésaia- st, meg kell ismerkedned a törvénnyel. Kezdjük Mózes- től! Inkább Ábrahám- tól! Beszéljünk a körülmetélés fontos- ságáról.” Vagy beszélhetett volna neki a szellemi kiegésző okairól, illetve a gyer- mekkorban elszenvedett lelki sérülések okozta személyiség torzulásokról, és az egyén önértékelési problémáiról. **Fülöp ezzel szemben jó hétszáz évet ugrott a tanítással, és egyből Jézusnál kötött ki. Ezt szoktuk mi krisztocentrikus igehirdetésnek nevezni. Fülöp tudta, hogy a pénzügyminiszternek Jézusra van szüksége. Mert nem adatot más**

név a nap alatt, mely által üdvözülni lehetne. Nincs más út, nincs más név. Egyedül tőle származik a bűnbocsánat, az öröm és a békesség, ami miatt az eti- óp végig utazta a fél világot szekerén. A jeruzsálemi templomban kapott tradíci- ót, történelmet, teológiát, bibliát, de nem kapott Megváltót. Ő meg akart térni. Ő üdvösséget keresett a zaklatott lelkének. Azt látom, hogy az embereket alapvető- en ma is az motiválja, mint az etiópot. **Azért jönnek el az imaházba, mert üdvösségre van szükségük. Nagy fe- lelősségünk nekünk, igehirdetőknek, Jézus Krisztust prédikálni.** Valamikor régen sok imaház szószéke fölé ki volt írva: „*Mi a megfeszített Krisztust prédi- káljuk!*” A Szentlélek csak a Krisztusról szóló bizonyágtételt tudja használni az elveszett lélek érdekében.

Isten maga ajándékozta meg az etióp főembert élő hittel. Kellett hozzá egy kereső szív, egy könyv, egy olthatatlan vágy, egy igehirdető. És itt lehet tetten érni a hit születését egy ember szívé- ben. „*A hit hallásból van, a hallás pe- dig Krisztus beszéde által.*” Haladnak a szekérrel, és a mi emberünk hallgatja az evangéliumot, és már a bemerítkezésen jár az esze. Fülöp sok samáriait merített be egy-két nappal azelőtt. Friss lehetett az ő szívében is a bemerítés témája. Jog- gal feltételezhetjük, hogy beszélt az eti- ópnak a hit és a bemerítés kapcsolatáról, hiszen maga Jézus mondja: „*Aki hisz és bemerítkezik, üdvözülni!*” Eljutottak egy vízhez. A főember így szólt: „*Íme, itt a víz! Mi akadály a annak, hogy megke- resztelkedjem?*” Fülöp válasza? „Sajnos, még nem lehet. Most, hogy hittél, köve- kezik hat hónap barátkozók órája. Talán, majd azután...” ezt válaszoltuk volna mi ennek a friss hívőnek. Az **Apostolok Cselekedeteit tanulmányozva leestem, hogy milyen egyszerű volt ez a kérdés a bibliai időkben. Hitték és bemerítkeztek!** A bemerítés után pe- dig foglalatosságok voltak az apostolok tudományában, a közösség gyakorlásá- ban, az imádkozásban, a kenyér meg- törésében... Engedelmeskedtek a nagy misszióparancsnak. „*Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népe- ket, megkeresztelvén őket... és tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek.*” Máté 28:19,20 (Károli) A tanítvánnyá tétel sorrendje kezdettől fogva ez volt: előbb a hit, az- tán a bemerítés és az élethosszig tartó tanítványozás. Ezzel szemben mi vesz- szük a friss hívőt és bemerítés előtt kb. hat hónapig tanítványozzuk. Átvesszük vele a hitvallást vagy más, egyébként hasznos felkészítő anyagot. Ez nálunk a

klasszikus értelemben vett tanítványo- zás. Aztán bemerítjük és gyakorlatilag magára hagyjuk a kezdő hívőt. Ha sike- rül beépülnie egy lelki közösségbe, há- zi-csoportba, vagy ha felvállalja valaki a mentorálását, akkor megmarad. Ha ez nem történik meg, akkor ahogy bejött a főbejáraton, úgy távozik a hátsó kijá- raton. Tudjuk, hogy az egyháztörténeti gyakorlat is támogatja a bemerítés előtti felkészítést. Már a negyedik században volt hivatalos kátés könyve az egyház- nak, mert *Konstantin* előtt a tévtanítók ellen így védekeztek. Konstantin után pedig boldog-boldogtalan egyháztag akart lenni, ezért a még hívó vezetők próbálták kiszűrni a hit nélkül érkező- ket. Ezzel együtt is az a véleményem, hogy vissza kell térnünk a biblikus sorrendhez és gyakorlathoz a bemerí- tés kérdésében. **Missziós szempontból sokkal hatékonyabbak lehetnének, ha a hitre jutott embereket bemerítenénk és éveig kísérnénk szervezett módon, egyénre lebontva a lelki növekedésü- ket.** Fülöpnek elég volt az etióp főember teljes szívből jövő vallomása: „*Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!*” Bi- zottsági- és gyülekezeti meghallgatás nélkül bemerítette.

Az élő hitre jutott ember ismerte- tő jele az öröm. Az Úr Lelke elragad- ta Fülöpöt abban a pillanatban, hogy az etióp főember kijött a vízből. Fülöpnek annyi időt sem hagyott a Lélek, hogy fényképezkedhessen a fehér-ruhással. El sem tudtak köszönni egymástól. Úgy tűnik, ez nem zavarta meg az etióp lelki békéjét. A fontos mondat a történet vé- gén ez: „*Örvendezve haladt tovább az útján.*” Hogy meddig tartott az öröm, azt nem tudjuk. *Irénéusz*, lyoni püspök az *Eretnekség ellen*, című írásában azt állítja az etióp főemberről Kr. u. 180 kö- rül: „*Ez az ember, (Simeon Bachos, az eunuch) Etiópia területeire küldetett, hogy hirdesse, amit ő maga is hitt, mi- szerint a próféták egy Istenről beszéltek, akinek a fia megjelent emberi testben és mint bárányt vitték mélységekbe...*” Mások szerint az evangélium csak a ne- gyedik században érte el Etiópia partja- it.

Nem tudhatjuk, meddig tartott a szív- ből fakadó hitvallás által nyert öröm és békesség. Azt tudjuk, hogy a lelkünk ellensége mestere annak, hogy megse- misítsen minden megtérési vágyat az ember lelkében. Hazugságaival képes ki irtani a kezdődő hitet és az Istenhez tartozás örömét. Fegyvere a bűn és a ha- lál. A kísértés idején azt mondja: „Nem olyan nagy ügy. Mindenki csinálja.” Amint hittél a hazugságának és meg-

tetted, már más hangot hallasz: „Neked már semmi esélyed!”

Az én örömöm már sokszor elfogyott amióta hívó vagyok, és még többször, amióta lelkipásztorként szolgállok. Ha nem az Isten változhatatlan hűségén múltott volna, akkor már nem lennék ott, ahol most vagyok. Csak az ő kegyelme által vagyok, ami vagyok. Egyedül az ő irgalma alapján állok még. **Az ő szeretete újítja meg az örömet minden mélypont után.** Nem létezik olyan hívő, aki folyton örül. Ha mégis ismersz ilyet, az beteg. Létezik viszont olyan hívő, aki elesik, szomorkodik, de feláll, mert a helyreállító kegyelem felsegíti. Ha netán olvasva e sorokat éppen padlón vagy, tudd: - Olyan valaki írását olvasod, aki sokat csalódott önmagában, sokat szomorkodott és mégis tud örülni az életnek, mert megtapasztalhatta, hogy az Úr irgalma végtelen.

Lukács János

NEW YORK

Öröm volt a mennyben, a New York-i gyülekezetben és családjainkban 2020. szeptember 6-án, amikor 6 fiatal tett bizonyosságot hitéről és megpecsételte azt a bemerítés által.

“Eljöttem Istenem, imádni szent neved, a szívem kitárom neked!” Hálás szívvel jöttünk Isten elé már a kezdő énekek alatt is, hiszen a körülmények ellenére megadta számunkra ezt az alkalmat.

“Ez az a nap, amit az Úr rendelt, örvendezzünk és vigadjunk ezen... Áldott

aki jó az Úrnak nevében, áldunk titeket, akik az Úr házából valók vagytok” - hangzott Gergely István lelkipásztor köszöntése a 118. Zsoltár alapján, köszöntve mindazokat akik eljöttek, és azokat is, akik virtuálisan kapcsolódtak be.

Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztor igehirdetése következett a Máté

3:13-17 alapján. Az Úr Jézus élő példa a bemerítésben is, beállt az emberiség közé... és ezt követjük. Meghagyta parancsban: ezt tegyék! **A bemerítésnek helye és ideje van.** A János 3:23-ban írja: “... kereszttel Énőnbán, mert ott sok volt a víz”. Mindez ott történik, ahol Isten szava hangzik, ahol a testvériség együtt van, és ahol “sok víz van”, régen és most is..

„Akkor eljött Jézus” - nem előbb, nem később... az idején és a helyén.

A bemerítés feltétele a megtérés. Példát is mutatunk (“igy illik”), hitünket megvallva bizonyosságot teszünk.

Hogyan történik a bemerítés? Nyilvánosan. Nem titokban, rejtve; meghalni a bűnnek és feltámadni egy új életre.

Az újszövetségi bemerítés áldással jár! Az egyik áldás, hogy Ő az én Istenem, és én gyermeke vagyok - “valakik befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten gyermekeivé legyenek”. Örülünk annak, hogy Isten gyermekei vagyunk? Engedjük, hogy mennyei örömmel, ifjú testvéreinkkel együtt szolgáljuk Őt, míg hazaérünk!

Istennek hála, ezek a fiatalok mind hívő családból származnak, gyülekezetünkben nőttek fel és örülünk annak, hogy ebben a felfordult világban közelebb kerültek Istenhez, jobban megismerték Őt, és meghozták életük egyik legnagyobb döntését. **Bizonyágtételük** során többen is elmondták, hogy bár hittek Istenben, el kellett jussanak ahhoz a döntéshez, amikor **elfogadják az Úr Jézust személyes megváltójuknak**, és ebben nagy segítség volt a gyülekezet, családi kör, ifjúsági alkalmak és találkozók. A mi fiunk esetében még az

csolatban lehetnek egymással, és mint jó barátok, testvéreként is Isten szolgálatába állhatnak, hogy ott ahol vannak, magatartásukkal és beszédükkel példák lehessenek.

Kik ezek itt fehérben? - énekelte az énekkar. Ezek a fiatalok is megmosták és megfehéřítették ruhájukat a Bárány vérében és ezért vannak most itt. Gergely testvér elmondta, hogy nem lesz rózsás az életük, talán nehézségekkel is meg kell küzdeniük, de ha megharcolják ezt a nemes harcot, és megőrzik lelkük tisztaságát, a győztesek ott lesznek Isten körül. Ezután három fontos kérdést intézett feléjük Gergely testvér: *Hiszik-e, hogy létezik egy személyes Isten; hogy Jézus Krisztus Isten Fia, aki azért jött, hogy megváltson; és ígér-e, hogy minden nap hűségesek lesznek Jézus Krisztushoz és a megváltottak gyülekezetéhez?* Mind a hat fiatal egyértelmű igennel válaszolt, majd elénekeltek a gyülekezettel együtt: „Szívemben eldől, követem Jézust.”

Megmozdul a parton a víz.... énekeltek mindannyian, mialatt **Gergely István lelkipásztor bemerítette a fiatalokat.** Érdekes módon ennek az éneknek pontosan hat szakasza volt.

A bemerítést követően *kézrátétellel* Gergely István és Kulcsár Sándor lelkipásztorok imádkoztak testvéreinkért, akiket szeretettel köszöntünk, mint a gyülekezet legfrissebb tagjai, név szerint: **Szabó Sárika, Argyelán Virág, ifj. Argyelán Miklós, Erdei Andy, Újfaluvi Tomi és ifj. Kulcsár József.**

Kulcsár Timea elmondta Kárász Izabella: Fehér ruhában című versét, ezután köszöntések hangzottak el - Kul-

csár Szilvi, mint vasárnapi iskola tanító, Kulcsár Brigi a New Yorki ifjúságot, Kovács Péter pedig a Detroitiakat képviselve.

Az istentisztelet végén *úrvacsorához* járultunk az új tagokkal együtt.

Emlékeztet ez a nap mindannyiunk számára. Örülünk és hálásak vagyunk Istennek, hogy egy ilyen világjárvány közepén megtarthattuk ezt az ünnepséget (igyekezve a szabályokat betartani). Sajnos nem lehetett több vendéggel ünnepelni, pedig szeretnénk volna. Ezért elnézést kérünk mindazoktól, akik szívesen itt lettek volna velünk. Sok harcunk volt azzal kapcsolatosan, hogy mikor tartsuk meg ezt az alkalmat. Az eredeti terv Apáknapiján lett volna, de a világjárvány közbeszólt és a lezárások miatt ez nem volt lehetséges. A következő alkalom a Columbus Day hétvége lett volna, de arra a meggyőződésre jutottunk, hogy nincs értelme halogatni, és ha lehet tartsuk meg mielőbb. Nem muszáj nagy felhajtást csinálni és talán még a közös ebédet is el tudjuk hagyni, hiszen nem az a lényeg. **Együtt voltunk és örültünk mindazokkal, akik a New York-i gyülekezetben vagy a világháló segítségével követték ezt az ünnepélyes alkalmat.** Talán így még többen is voltunk, mint gondoltuk!

Az istentiszteletet a későbbiekben is meg lehet nézni gyülekezetünk internetes oldalán.

Kívánjuk, hogy a jó Isten áldja és tartsa meg ifjú testvéreinket ezen az úton! Segítsük, bátorítsuk őket és legyünk jó példák előttük, hogy életük, biztonságtevésükön keresztül még sokan megismerjék Jézus Krisztust!

Erdei Gabriella

Ó, URAM, DRÁGA AJÁNDÉKID

*A kisdedek és gyermekek.
Ím, bemutatjuk őket Néked,
Kik szívednek oly kedvesek.*

*Hogyha nem volnál, Jézus, velük,
Sokféle bajtól tarthanánk.
Szüntelen aggódhatnánk értük;
Amde Te gondolsz mindig ránk.*

*Vedd őket áldó szent karodba,
Hótszót tartsd meg szívüket;
Elméjük oktasd mondásodra,
Bűntől és bajtól óvd őket!*

*Új nevet, tisztát adj önékik,
Írd be az élet könyvébe,
S ha Néked éltek hűen végig,
Majd vezesd őket az égbe.*

M. Heusser-Schweizer (HH628)

CHICAGO

Július 26-án együtt örvendeztünk Lukács Péterrel és Abigail-el második gyermekük, **Oliver Noah**, valamint Kovács Tamás és Timea első gyermekük, **Tamás** bemutatásán.

Lukács János lelkipásztor igei köszöntése előbb mind a két házaspár felé szólt. 1Kor 15:51 szerint *„mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk.”* Ezt Pál apostol a feltámadással kapcsolatban mondta, de a kisgyermekes házaspárok valóságosan átélnek ennek az igének a szavait. Nem mindenki alszik, főleg az első hónapokban ... de az bizonyosan állítható, hogy a házban mindenkinek az élete megváltozik, vagy elváltozik.

Lehetett látni a fáradtságot az érintettek arcán. :)

Tomika szülei nem tartoznak hitvalló keresztséget gyakorló gyülekezethez. Apukája a *Chicagói Főkonzulátus* első számú vezetője. Tamás és Timea szere-

A Lukács házaspárhoz az Ézsaiás 59:20-21 ígérete szólt. *„És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, akik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr. És én övelök ily szövetséget szerzek, szól az Úr: lelkem, amely rajtad nyugszik, és beszédeim, amelyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak*

tik a gyülekezetünket, baráti kapcsolatot ápolnak velünk, és ők kérték, hogy gyermekükért a mi szokásunk szerint imádkozzunk. Értékeljük a barátságukat és örömmel tettünk eleget a kérésnek.

A Kovács házaspárnak szóló bátorítás 5 Mózes 6:4-6 alapján hangzott, különösen az apuka felé. Istennek van véleménye az életünk minden kérdéséről. A férj, az édesapa dolga megismerni Isten gondolatait, azokat személyesen befogadni és gyakorlattá tenni a családban. Az a tapasztalat, hogy ha ez történik, a feleség örömmel követi a férjét, a gyermek(ek) pedig lelkiileg és fizikailag egészségesen fejlődnek.

Tamás, eredetileg arám név, és azt jelenti, *iker*. A görög nyelvben fonetikaileg hasonló a hangzása, ezért átvették, ugyanis Tamás jelentése görögül: *csodálatos*. Tomika egy csodálatos és tökéletes ajándék Istentől.

szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mind örökké!”

Azért imádkozunk, hogy Istennek ez az ígérete teljesedjen be **Péter és Abigail** utódain, fiaikon, **Dominik és Olivér**, és azok fiain mostantól mindörökké!

Olivér nevének jelentése latinból lefordítva: *olajfa ültető*. Második neve, **Noé** jelentése: *nyugalom, vigasztalás, hosszú életű*.

Az igei tanácsokat követően a lelkipásztor felolvasta az ároni áldás mondatait Tamás és Olivér nevével. A gyülekezet hangos ámen-nel erősítette meg a fiúkra mondott áldást. Lukács testvér előbb Tomikát, majd unokáját, Olivért vette az ölébe és imádkozott értük.

Az ima után Lukács Erzsike köszöntötte a két házaspárt a 121. Zsoltár szavaival és átnyújtott nekik egy-egy ajándékot. További köszöntések hangzottak el énekekben, zenében és versben.

Lukács János

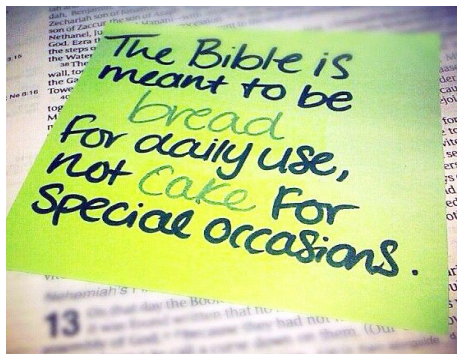
I Have an Hour a Day to Read — How Much Should Be Bible?

By John Piper

- "How can I best balance Bible reading with reading other books? Specifically, if I have only one hour a day to read, how would you suggest I allocate my time between the Bible and other books?"

Where to Read?

That's a nice specific way to ask it, isn't it? You've got one hour, you've got your Bible, and you've got some other books — tell me what to do. Wow. This is risky though. It is risky to tell somebody how to apportion their time between the Bible — the very word of God — and other books. I will give a very specific suggestion in just a moment. But first a couple thoughts.

When I read this question, I wasn't sure what kind of books he had in mind. Is he asking about Bible reading versus reading *Pilgrim's Progress*, *Packer's Knowing God*, *Calvin's Institutes*? Or is he asking about reading the Bible versus reading *Sports Illustrated*, or *National Geographic*, or a novel, or a manual on how to be a mechanic, or assigned school texts? What is he asking?

Consider the Ant

Let me say a word about Bible reading versus the quest for knowledge in general outside the Bible. Because I can imagine a person saying, "Well, if the Bible is the very word of the Creator of the universe, why would you not just stay with your Bible all day and listen to God? For goodness sake — he's God!"

The answer to that question is that the Bible tells you not to: "*Go to the ant, O sluggard; consider her ways, and be wise*" (Proverbs 6:6). In other words, close your Bible and go out and look at anything and learn something from the world. "*Consider the lilies of the field*" (Matthew 6:28). Close your Bible and go look at some lilies. "*Look at the birds of the air*" (Matthew 6:26). Close your

Bible and go look at the birds of the air. **Don't just read the Bible; read God's world as well as God's word.**

And of course, the Bible tells us to work with our hands, to provide a living (1 Thess 4:10–12). But you learn how to be a tent maker like Paul, or a doctor like Luke, or a carpenter like Jesus's father, or a professional fisherman like Peter not by reading your Bible. The Bible doesn't tell you which stitches hold tents together when the leather gets wet. It doesn't do that. It's not designed for that. **The Bible says go out and look at the world, listen to wise people, study nature, and figure things out.**

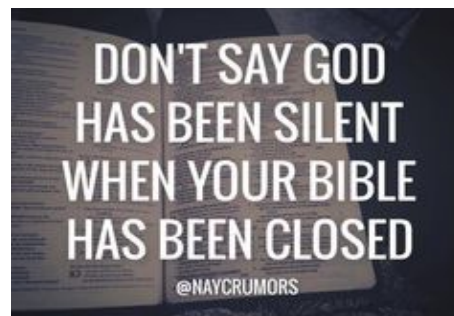
So all that just to say that the Bible itself instructs us to learn about the world, learn about people, learn about vocations, learn about society and social processes that God made. It calls us to learn by looking at them. **We don't stop seeing the hand of God just because we're not reading the Bible.**

Fifteen Minutes a Day

Now that's probably not what he was asking. I think what Jeff is asking is, If I have a good book about God and his ways to read by a godly author, and I have one hour, and I have to divvy up reading that book from reading the Bible, what should my proportion be? He's asking, If you have *Calvin's Institutes* or *J.I. Packer's Knowing God*, and you want to read some of that, but you want to read your Bible, how do you do it? So here goes.

Remember that I have no biblical authority for saying this. This proportion is just what I'm going to suggest.

Suppose you read slowly like I do, about 200 words a minute — which may

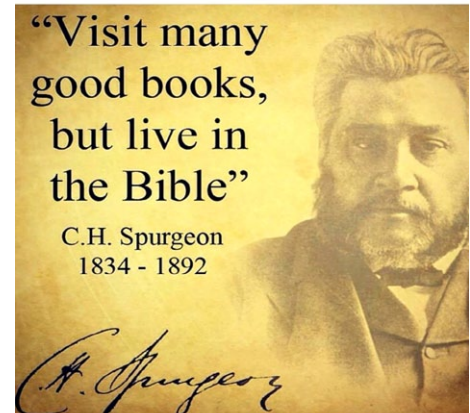
be this pace I'm talking right now. If you read 15 minutes a day for one year, you'll read 5,475 minutes in a year. Multiply that by 200 words a minute, and you get 1,095,000 words that you would have read in a year.

Now, an average serious book might have 360 words on a page. I counted a bunch of them. So you would read 3,041 pages in one year during that 15-minute

slot a day. A serious book would average maybe 250 pages? That's 12 very substantial books, all in 15 minutes a day for the average slow reader.

Reading to Read the Bible

I'm going to suggest that he reads 45 minutes in the Bible — slowly, thoughtfully, meditating, praying, which would get him through the Bible in a

year — then that he spend 15 minutes of that hour reading a great, God-centered, Bible-saturated book that will serve his Bible reading.

Someone might say, "How could he even dare to suggest that any book intrude itself on an hour that he could spend reading the Bible?" And my answer is that **my experience and the Bible itself tells me that other people's vision of what they have seen in the Bible can be a great means of seeing more in the Bible.** I know this is true. If I take 10 minutes in the morning to read *John Owen* or *Jonathan Edwards*, I see more in my Bible.

I think if we chooses our books wisely, they will not diminish what we see in God's word in that hour. **Looking through the eyes of others will increase our grasp of the greatest things in the world when we read our Bible.**

Source: desiringGod.org

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Érthetetlen érzelmeink (5) - MEGLEPŐDÉS

Nem tudom, az olvasó töprengett-e már azon, miért hívnak majdnem minden olaszt Amerikában Tony-nak? Nos, igen egyszerű a magyarázat. Amikor felrakták őket a hajóra New York felé, akkor a hátukra írták krétával, hogy TO NY.

A humor nem létezik *meglepődés* nélkül. De nem csak a humor, hanem a csalódás, az érdeklődés, és sok más bonyolult és komplex emberi érzelem is erre épül. Mint azt korábban érintettük, a félelem, a harag vagy az öröm is egy *“meglepetéssel”* kezdődik. Ezért is érezzük olyan rövidnek, mert átveszi a helyét azonnal valami más. De erre épül kicsit minden agyi tevékenység is, ugyanis csoportosítani és elkülöníteni -mint azt látni fogjuk- csak úgy lehet, hogy egy kicsit meglepődünk. Attól függően, hogy a meglepődést milyen érzelem vagy gondolat váltja fel, lehet kellemes és nagyon kellemetlen élmény, tehát egy rendkívül kontextusfüggő érzelem. Sokan mondják, hogy “én már semmin sem lepődöm meg”. Mi ne legyünk köztük. Egyrészt mert arrogáns, hiszen azt jelenti, hogy mi mindent tudunk, nem csak ahogy a dolgok vannak, hanem ahogy lesznek. Másrészt meg

nem is lehet ez életünk célja. C.S. Lewis mondja nagyon bölcsen, hogy aki minden keresztyént az nem lát, hiszen az ablak pont azért átlátszó, hogy valamit látni lehessen mögötte. És jó ha átlátunk az ablakon, de milyen rossz lenne, ha minden odakint is átlátszó lenne, akkor nem lehetne látni semmit. A meglepődés kicsit hasonló a látáshoz, csak nem fotonok verődnek vissza tárgyakon, hanem a gondolataink a valóságon.

MI AZ A MEGLEPŐDÉS?

Ahhoz, hogy a meglepődés szerepét megértsük szükséges, hogy ismét a figyelemről beszéljünk. Ezt már érintettük pár alkalommal a korábbi érzelmek esetén, de fontos, hogy újra tudatosítsuk, hogy hogyan működik az agy. A probléma igazából az, hogy az érzékszerveinken keresztül millió és millió információ árasztja el az agyunkat minden pillanatban, mégis csak egy - két dologra tudunk odafigyelni egy adott pillanatban. De mire kellene odafigyelni? Az angol azt mondja: TMI (too much information / túl sok információ).

Hogyan kezeli ezt az agy? Talán érdemes először azt megérteni, *hogyan nem*. Nem úgy, mint az egyszeri gyorsétterem a vendégeket. A vendégek jönnek, és érkezési sorrendben kiszolgálják őket. Ha túl sok vendég érkezik, akkor hosszú sor alakul ki, és aki későn jött, annak nagyon sokat kell várnia hogy sorra kerüljön. Ha így lenne, akkor beszélgetés közben hiába sikoltana fel a mellettem álló ember, hogy ráléptem a lábára, először megvárnám a beszélgetés végét amire éppen figyelek, és utána ránéznek a mellettem lévőre, hogy miért sikoltott egy perccel korábban. Abszurd.

A kép sokkal inkább hasonlít egy sürgősségi betegellátó (ER) osztályra. Jönnek a betegek - analógiánkban ezek az információcsomagok, mindegyikkel foglalkozik valaki valamilyen szinten, de az orvos csak azokkal kezd foglalkozni, akik valamilyen oknál fogva “figyelmet érdemelnek”. Ahogy egy ER-ban rengeteg dolog zajlik egyszerre, úgy a fejünkben is nagyon sok érzéki információ, gondolat feldolgozása zajlik párhuzamosan, azonban a tudatos énünk elé csak néhány dolog kerül. Igaza volt a puritánoknak, igaza volt ebben Freudnak, hogy az emberi agyban számtalan dolog zajlik tudattalanul. Ez szinte trivialitás, ha végiggondoljuk mennyi mindent tudattalanul csinálunk. Mikor például sétálok és telefonálok, nem gondolok arra, hogy hogyan lépek, vagy éppen melyik ember jön velem szemben, hanem a

beszélgetésre figyelek. Nagy tétje van ennek, hogy mi kerül a figyelmünk elé, hasonlóan ahhoz, ahogy egy forgalmas ER-ban ki kerül végül az orvos elé.

Egyrészt ez egy mindent vagy semmit dolog. Vagy figyelünk valamire, vagy nem. Nem tudunk például egyszerre akár csak két beszélgetésre se figyelni. Tehát ha valamire figyelünk, automatikusan nem figyelünk egy másikra.

A másik, hogy a figyelem által tudatosuló dolgokkal tudunk *mentális manipulációkat* végezni. Erre jó példa a következő videó, amin kosárlabdások dobálóznak <https://www.youtube.com/watch?v=vJG698U2Mvo> (vagy keressél rá kedves olvasó a youtube-on, hogy “selective attention test by Daniel Simons”), ahol a feladat az hogy számoljuk meg hányszor passzol a fehér csapat. Ha valaki nem ismeri még ezt, azt javaslom, álljon itt le az olvasással, nézze meg a videót, kövesse az utasítást a videón, és le fog esni az álla.

Ugye, megmondtam!

Ha valaki most tovább olvasna, mielőtt megnézné a videót, a videó már nem fogja kiváltani ugyanazt a hatást. Ugyanis pont arra épül, hogy nem tudjuk hogy mi jön, teljesen másra koncentrálunk. Ez a videó jól szemlélteti az eddig leírtakat. Könnyedén számoltuk a passzokat ahogy kérték (mentális manipuláció egyik esete), de ez azt jelentette, hogy *semmi másra nem figyeltünk*. Aki nem nézné meg a videót, annak itt eláruljuk -utolsó lehetőség, hogy itt leálljon az olvasó és megnézzék a videót, hogy egy nagy majom megy át a háttérben, amit a videót először megnézők túlnyomó többsége egyáltalán nem vesz észre miközben a fehér csapat passzait számolja.

Tehát ebben az *információ-özönben* kell lennie egy rendszernek, ami válogat a minket előntő információ-özönből. Hasonlóan ahogy az ER bejáratánál van valaki, aki jelez, ha sürgősen orvos kell hogy lássa a beteget (triage nővér), az agynál is van egy rendszer, amit **“salience” hálózatnak** hívnak, ami jelez, ha valami *“figyelemre méltó”* történik.

A salience hálózatnak -fordítsuk most **meglepődés hálózatnak**- azonban egy nagyon kényes egyensúlyt kell tartania: nem jelezhet túl gyakran, mert akkor semmire nem tudunk figyelni; a gyakori megszakítások miatt figyelem-zavarosak leszünk. De az se jó, ha kihagy valami fontos információt. **Vajon hogyan működik ez a hálózat?**

Az első gondolatunk az lenne, hogy akkor jelez a hálózat, ha valami kiugróan különleges történik körülöttünk. Valami különlegesen hangos vagy színes,

A PRAYER - Psalms 61:2

From the end of the earth will I cry unto thee, when my heart is overwhelmed: lead me to the rock that is higher than I.

Eric ran back and forth behind the crowd. The parade was coming, and he really wanted to have a good spot to watch it from. Everyone was so much taller than he was. Wherever he went, somebody was standing in front of him. In frustration, he began to cry. Suddenly, two strong hands lifted Eric up and placed him on shoulders high up above the mass of people. From the vantage point of the stranger's shoulders, the entire parade was easy to see.

Sometimes we need a boost. Problems loom too large, and we can't see our way around them. Pressures build up, and we don't feel big enough to cope with them. God sees all that and He is ready to lift us up; to give us a new vantage point. Reach up to the Lord, and He will lead you to Himself, a rock which is higher than any problem we might have.

Prayer: *Pick me up, Lord, and hold me in Your loving arms. Protect me from the pressures of the day, and remove the heaviness from my heart. Inspire me with the knowledge that You and I together can handle anything. Amen.*

Wisdom from the Psalms

vagy valami ami a figyelmünket felkelti. Ha egy csendes utcán gyalogolunk, egy mentőautó hangos hangjára azonnal odafigyelünk; ám ha az irodánk a mentőállomás mellett van, akkor valószínű, hogy egy idő után egyáltalán nem kapjuk fel a fejünket a mentőautó hangjára. **A salience hálózat tehát csak akkor jelez, ha valami eltér az addigi sémától, ami eltér attól, ahogy a világot a fejünkben elképzeljük.** Ez tehát a meglepődés kulcsa.

Vegyük például a 6-7 hónapos kisgyereket akivel a szülő "kukucs"-ot (peek-a-boo) játszik. A gyermek aranyosan mosolyog, ekkor a szülő a tenyerébe temeti az arcát, és ekkor hirtelen a gyermek arcára kiül a zavar, hova tűnt anya? Ekkor a szülő előbújik a tenyere mögül, és a kisgyerek arcára kiül a meglepődés. A gyermeknek ugyanis még nem volt meg a helyes sémája a világról. Mi tudjuk, hogy ha valamit eltakarunk, az attól még nem szűnt meg létezni (ezt tárgyállandóságnak hívják), azonban ez az egyszerű, számunkra magától értetődő séma még nem fejlődött ki a gyermekben. Nagyon hasonlóan történik a meglepődés az idősebb korban is. Kis meglepetések tucatjai érnek minket naponta. Hangosabban szólal meg valaki a buszon, vagy elénk vág valaki az autóról. A nagy meglepetésnek két feltétele van: legyen egy nagyon erős sémánk a világról, és legyen egy pillanat, amikor ez a séma megkérdőjeleződik. Ekkor garantált, hogy a meglepődés (salience) rendszer jelez. Ezért nagyon érdekes és meglepetésekben gazdag, ha elutazunk egy idegen országba; nagyon sok séma megkérdőjeleződik hirtelen, s ahogy mondják, csak kapkodjuk a fejünket.

A séma egy nagyon általános kifejezés arra, hogy vannak dolgok, amiket a fejünkben összekapcsolunk és vannak, amiket elkülönítünk. Enélkül a képesség nélkül lehetetlen gondolkodni. Amikor hiba történik az előrejelzésünkben, akkor rájövünk, hogy az ami összetartozott a mi fejünkben, valahogy mégis különbözik; vagy ellenkezőleg, amiről úgy gondoltuk addig, hogy nincs semmi köze egymáshoz azokról kiderül, hogy mégis van.

Gondoljunk bele a kezdő viccbe; hirtelen azon lepődünk meg, és nevetünk, hogy valaki milyen bugyuta módon rávilágít, hogy a Tony az igazából TO NY. Ezt eddig így nem kapcsoltuk még össze! És itt jön a gondolat, amit szeretnék ha magunkkal vinnénk. Ha igaz, hogy meglepődni a világról illetve másokról alkotott téves vagy éppen hiányos prekonceptióink miatt szoktunk, akkor ez egy hatalmas lehetőség arra, hogy tanuljunk.

NE VESZTEGESD EL A MEGLEPŐDÉST

Amint írtam, a meglepődés egy nagyon kényes egyensúly eredménye. Hiba, ha minden lényegtelen dolgon leállunk meglepődni, és képtelenek vagyunk elmélyedni egy feladatban vagy egy gondolatban; de ugyanígy veszélyes amikor valaki -amint azt az első bekezdésben írtam-, már nem képes meglepődni.

Túl sok meglepődés

Pont ez a veszélye a mai információ-éhes világunknak. Igazából éhesek vagyunk a meglepődésre. Ahogyan a múltkori témánk, az *öröm*, ugyanúgy a mostani, a *melepődés* is a *dopamin rendszerre épül*. Hasonlóan az örömhöz, a melepődést és az izgalmat is hajszoljuk. A magyar *élmény* szó egy nagyon jó ötvözte az *örömmel* és a *melepőnek*. Azonban mivel a salience rendszer egy kényes egyensúly következménye, azzal hogy mindenhol a melepődést keressük, *túlzottan érzékenyítjük a salience rendszerünket*, és az minden kicsi dologra elkezd jelezni. Egyre nehezebben ülnék le olvasni, gondolkodni vagy elmerülni egy feladatban. Amikor a telefonunk minden pittyenésére reagálunk, vagy az emaileket 10 percenként ellenőrizzük, akkor már régen rosszul van tréningelve a melepődés hálózatunk: egy szükséges jó szolgából egy rossz urat csináltunk. Sok pszichológiai könyv szól ma erről, hogy hogyan tesszünk tönkre a mai ember salience rendszerét az a hatalmas információhalmaz, meg az a sok kütyü, amin keresztül ezekkel lebombáznak.

Marie Curie-ről írták, hogy fiatal korában annyira tudott koncentrálni, hogy mikor olvasott, a családtagjai heccből kipakolták a szobát körülötte, és végül egy teljesen üres szobában találta magát mire az olvasnivaló végére jutott. Nem engedte, hogy felesleges dolgokkal zavarják. **A kevesebb néha sokkal több.** Lehet, hogy nem vagyunk naprakészek minden aktuális hírben, de mélyebbek vagyunk egy sor másik gondolatban. Nem hiába hívjuk az áhitatot csendességnek. **Sokszor csendre és elvonulásra van szükségünk, mert másképp a salience rendszerünk mindig bejelez.** Mert figyelni csak egy dologra lehet.

A másik fontos gondolat a fentiek-ből, hogy ha van olyan, hogy *tárgy-állandóság*, akkor van olyan is, hogy *Isten állandóság*. Sajnos mi is olyanok vagyunk, mint a gyermek, aki elől ha eltakarják az anyát, akkor máris megkérdőjelezi annak jelenlétét. Mi is sokszor melepődünk, hogy most akkor ez

hogy van, mert egy nehéz helyzet, vagy nagy bukás *nem fér az Istenről alkotott sémánkba*. Ilyenkor nincs Isten-állandóságunk, nem látjuk a láthatatlant, vagy még egyszerűbben: nincs hitünk.

Túl kevés melepődés

A másik oldala a problémának, amikor *elme gyünk dolgok mellett, amikor nem lepődünk meg dolgokon*.

Szent-Györgyi Albert-ről szól a történet, hogy amikor még Szegeden lakott és dolgozott, és többek között gondolkodott, hogy miből tudna kinyerni még több C-vitamint, egyik este paprikát és almát evett vacsorára. A vacsora maradékot kint hagyta az asztalon. Másnap reggel melepődve tapasztalta, hogy míg az alma megbarnult, a paprika nem. Valószínű minden olvasó tapasztalta már ezt. Mégis melyikünk állt meg megkérdőzni, hogy ez most miért is van így? Szent-Györgyi Albert megállt; tudta, hogy a barnulás az oxidálódás miatt van, mivel a szabad levegőn hagyta az ételt. Tehát a melepő számára nem az volt, hogy miért barnult meg az alma, hanem hogy miért nem barnult meg a paprika? Mivel tudta, hogy a C-vitamin erős antioxidáns, ezért felvetődött benne, hogy lehet, hogy a szegedi paprikából sok C-vitamint lehetne előállítani. A többi már történelem. Ahhoz, hogy ilyen felfedezések történhessenek, kell egy kis *képesség arra hogy melepődjünk*.

Nincs ez másképp az életünk más területén sem. A melepődés egy fontos jel, hogy valamit rosszul tudtunk valakiről vagy valamiről. Ne akarjuk félreseperni. **Engedjük, hogy melepjenek minket.** Különösen igaz ez a *Bibliaolvasásunkra*. Valaki azt mondta, **ha nem lepődünk meg soha amikor a Bibliát olvassuk, akkor rosszul olvassuk.** Akkor nagyon kicsit vagyunk taníthatók. Hogy lehet, hogy nem lep meg bennünket Isten szava? Valóban ismerjük Isten minden gondolatát? Nem lehet, hogy a mi gondolatainkat olvassuk bele a Biblia soraiba, és azért nem annyira különös? Amikor arról olvasunk, hogy van két ember, az egyik életet nyer és a másik nem, akkor legalább álljunk meg, és kérdezzük meg, miért? És a kérdés, hasonlóan az almához és a paprikához, nem az, hogy miért barnult meg az egyik, azaz miért vészett el az egyik, hanem sokkal inkább, hogy *miért nem vészett el a másik?*

A melepődés ilyenkor egy disszonanciát szül. Ne siessünk betömni kész válaszokkal, vagy elterelni más "fontos" meglepetésekkel, hanem tűrjük a csendet, amiben "váratlanul" - mintegy meglepetésként - "átölel az Isten".

Dr. Árgyelán Miklós

IMÁDKOZZ HANGOSAN IS!
Csak abból derül ki mások számára,
hogyan valójában mit gondolsz kettőtök
kapcsolatáról: Istenről és magadról.

Az idős ember imája
Olvasmány: **71. Zsoltár**

Abból is lehet valamit sejteni az Istennel való kapcsolatodról, ahogy beszélsz **őróla**. De pontosabb képet ad a hozzá fűződő viszonyodról az, ahogyan vele beszélsz. Ha ezt **hangosan**, **mások előtt** is meg tudod tenni, az imádságod önmagában is **bizonyoságtétellé** válik.

Ha gyermekeid sosem hallanak Istennel beszélni, miért hinnék el neked, hogy tőle kértél segítséget nehéz helyzetekben? Ha kínosnak érzed, hogy az ő fülük hallatára szólítsd meg a Mindenhatót, nem hagysz rájuk jó példát arra, mit kell tenniük, amikor bajba kerülnek. Isten csupán a te „szokásod” lesz a szemükben, egyfajta gondolkodásmód.

Am ha őszintén meg tudod szólítani őt előttük is, minden mesterkéeltség nélkül, és ezt akár napi rendszerességgel teszed (például az étkezéseknél vagy gyermekeid iskolába/munkahelyre indulásakor vagy este), akkor

egyrészt láthatják, hogy valóban **hiszel** abban az Istenben, mert **beszélsz hozzá**,

másrészt **rácsodálkozhatnak** arra, amikor átélük Isten válaszát épp a te imádságodban elmondott kérésedre.

Ne foszd meg környezeteteket ennek az élő hitnek a szemlélésétől! Imádkozhatsz röviden, de őszintén tedd!

Öröm ért? **Mondd el Istennek!**

Baj van? **Kérd a segítségét!**

Félsz valamitől? **Ne tagadd le mások előtt, hadd lássák, kire bízod magad!**

Így fogják megismerni őt.

Szommer Hajnalka (Áhitat, 2020)

ÖSSZEESKÜVÉS?

"Mit üzensz azoknak, akik összeesküvésnek tartják ezt a járványt, és szkeptikusak a fertőzéssel kapcsolatban?"

Mindig vannak olyanok, akik úgy gondolják, hogy ők másnál jobban tudják, mi történik valójában. Egy világméretű összeesküvés létrehozása lehetetlen, a vírus jelenléte pedig egyértelmű. Ezek az elméletek általában megbuknak, mielőtt egy közeli ismerős, családtag megbetegszik, vagy a kételkedő személyesen kapja el a fertőzést."

(Riport **Dr. Pardi Benjámint** Attila főorvossal, részlet; **Szeretet**, 2020. augusztus, 5.o.)

FELVIDÉK (2) DUNASZERDAHÉLY

Én ezt a helyzetet *nem katasztrófa*ként fogom fel, bár tudom, hogy emberéletekről van szó, én is várom, hogy meggyógyuljon a világ, de egyben remélem azt is, hogy meggyógyulnak lelkileg is az emberek. **Kegyelmi időszak ez nekem, hogy lelassult az életem, és ezáltal átértékelődött bennem minden.** Már nem vonz a kirakatok gazdag kínálata, most látom csak igazán, hogy mire van szükségem. Nem futok újabb és újabb reklámok után. Tudok gyönyörködni a napfelkelésben, a csendben, egy könyv főlórás tartalmában, a családban, a testedzés alapjaiban, mint a fekvőtámasz. **A lelki és a testi egyensúly kezd helyreállni bennem.** Jobban megértem a Biblia ígét, egy egy verset, sokkal több tiszta vizet iszom a cukrozott üdítők helyett, nem hiányzik a pizza, a hamburger, sokkal finomabb a sült krumpli hagymával, reggel pirítós teával, egy bögre tej kaláccsal, már lassan a sör ízét is elfelejti a szám. Ez az időszak felnyitotta a szemem, hogy mennyi de mennyi kacatot halmoztam fel az életemben - feleslegesen. Most látom csak igazán, hogy a rohanásban az ember nem gondolkodik, nem veszi észre a hasznos dolgokat, melyek békével töltenék ki napjait. Remélem, hogy Isten egy emberségesebb világot készít azoknak, akik felismerik Őt, és nem kívánnak visszaállni oda, ahol megszakadt eddigi életvitelük, mikor a rendszer újra indul a világban. Tudom, hogy a munka része az ember életének, nem is akarok a munka elől menekülni, hanem az Isten által meghatározott munkatempóban szeretném folytatni jövőmet.

Egész nap reggeltől estig csendes a város, elvéve halad át rajta egy egy jármű. Kora reggel zárt ablakomnál tisztán hallok a rigók fűtőit. A csend visszahozza a beton dzsungelba a természet hangjait. Felemelő érzés a madarak dalára ébredni, amit nem folyt el a gépek zaja. A csend is kezd a részünké válni, amit eddig nem éltünk át.

A karanténhelyzetet kétféleképpen lehet megélni. Az egyik a félelmekkel teljes bizonytalanság, a monoton egyhangúság, a munkanélküli céltalanság, mely egy belső káosz felé tereli az embert. A másik ép az ellenkezője, **minőségi idő jut a kapcsolatra ember és Isten között.** Ez alatt az idő alatt felszínre kerül minden, eltitkolt érzések, vágyak, belső béke vagy belső zavarodottság. **A karantén mérlegre teszi az életünket,** nemcsak élet és halál dolgában, hanem eldől, kinek mi számít igazán.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtítár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

TALÁN...

*Talán Isten adta nekünk a vírust,
Hogy lelassuljon
Ez a rohanó világ,
Mert már halottak voltunk,
Észre sem vettük egymást.
Most rajtunk áll,
Hogy, hogy éljük meg a helyzetet,
Meghalljuk-e az Istent,
Vagy visszasírjuk,
Az értékvesztett életet.*

Most ilyen idöket élünk...
De hisszük,
Hogy nincs mitől félnünk,
Mert az Isten velünk marad,
A templomon kívül is.
Virágzik bennünk a hit, a remény,
s az akarat;
A szeretet kitárja a kapukat
És megszólalnak a szívharangok -
Lehet testvér,
Hogy te már hallod.

Mezsei Sándor, Dunaszerdahely

HÓSEÁS KÖNYVÉBŐL

Elhagyott a saját népem,
akit szerettem, nem szeret!
Nem vagyok fontos, nem kellek
nekik; kidobva Kincsük az útfélen.

Kit illet barátság, tisztelet?
Bizodalmát od'adta másnak.
Elfeledkeztek rólam, már csak
Én hordom szívemben népemet:

mint férj búsul hűtlen társa után,
úgy szánom őt, aki csalán s bután
nélkülem próbál ma boldogulni...

Egyszer, ha szíve fog megfordulni,
s meglátja, mennyire szeretem őt:
térdre hull hűséges Ura előtt.

Szilágyi József

KI MONDTA?

KINEK?

(És hol van megírva?)

Kérdések **Gerzsényi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvéből** (Pécs, 2004.)

1. "Rajtad a filiszteusok!"
2. "Imé én halni járok, mire való hát nekem az én elsőszülöttségem?"
3. "Eb vagyok-e én, hogy te bottal jössz reám?"
4. "Avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiaának?"
5. "Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?"
6. "Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot, és hogyan vétkezném az Isten ellen?"
7. "Ha az én atyám ostorral fêkezett titeket, én skorpiókkal ostromozlak benneteket!"
8. "Eredj fel, egyél és igyál, mert nagy esőnek zúgása hallszik!"
9. "Te vagy, fiam, Ézsau!"

A folyó partján / Down By The Riverside

Für Béla 1971

Amerikai Spirituálé

Leader
♩ = 75

1. A fo - lyó part - ján le - te - szem bűnömet, le - te - szem ter-he - met,
2. A fo - lyó part - ján bé - kes - séget nye - rek, bé - kes - sé - get nye - rek,
3. A fo - lyó part - ján sza - bad - ságot nye - rek, sza - bad - sá - got nye - rek,

Leader

el - vi - szem Tenéked, a fo - lyón part - ján, ha - zám vár en - ge - met, ha - za vár
bé - kes - séget nye - rek, tu - dom a fo - lyó part - ján, Jé - zus vár engemet, ott Ő vár
sza - badságot nye - rek, a fo - lyó part - ján, Jé - zus vár engemet, ott Ő vár

Refrain

en - ge - met.
té - ge - det. Akkor majd e - ve - zek Jézussal e - ve - zek Jé - zus - sal, a fo - lyón
té - ge - det.

Jé - zus - sal. Ott e - ve - zek Jé - zus - sal, e - ve - zek Jé - zus - sal a

fo - lyón Jé - zus - sal.

"Íme, újjáteremtek mindent...
Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég.
Én adok majd a szomjazónak
az élet vizének forrásából ingyen.
Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene
leszek annak, az pedig fiam lesz." (Jel 21,5-7)

10. "Erősen állasz-e még mindig a te feddhetetlenségemben?"
11. "Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak?"
12. "Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?"
13. "Uraim, mit kell nekem cselekednem, hogy üdvözljek?"
14. "Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől!"
15. "Názáretből támadhat-e valami jó?"
16. "Kicsoda vagy, uram?!"

17. "Vajon érted-e amit olvasol?"
18. "Mimódon születhetik az ember, ha vén?"
19. "Közületek egy elárul engem. - Uram, ki az?"
20. "Vajon ki nagyobb a mennyeknek országában?"

Szövetségünk tervbe vette Gerzsényi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvének újranyomatását. Megjelenéséről értesíteni fogjuk olvasóinkat.